

II

(Pripravljalni akti)

ODBOR REGIJ

65. PLENARNO ZASEDANJE 14. IN 15. JUNIJA 2006

Mnenje Odbora regij o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o nadaljevanju trajnostne uporabe virov: „Tematska strategija o preprečevanju in recikliranju odpadkov in o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih“

(2006/C 229/01)

Odbor regij je —

ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o nadaljevanju trajnostne uporabe virov: tematska strategija o preprečevanju in recikliranju odpadkov (COM(2005) 666 konč.) ter predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o odpadkih (COM(2005) 667 konč. — 2005/0281 (COD));

ob upoštevanju sklepa Evropske komisije z dne 5. januarja 2006, sprejetega v skladu s členoma 175 in 265 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, da se o tej temi posvetuje z Odborom;

ob upoštevanju sklepa predsedstva Odbora regij z dne 12. aprila 2005, da komisijo za trajnostni razvoj zadoži za oblikovanje mnenja na to temo;

ob upoštevanju mnenja o sporočilu Komisije o tematski strategiji za preprečevanje in recikliranje odpadkov (COM(2003) 301 konč. CdR 239/2003 ⁽¹⁾);

ob upoštevanju predhodnega poročila o izvajanju direktive o odlaganju odpadkov na odlagališčih (1999/31/ES) na regionalni in lokalni ravni (CdR 254/2005);

ob upoštevanju osnutka mnenja (CdR 47/2006 rev. 2), ki ga je 3. aprila 2006 sprejela komisija za trajnostni razvoj (poročevalec: **Laust Grove Vejstrup**, občinski svetnik občine Sydthy (DK/EPP)) —

na svojem 65. plenarnem zasedanju 14. in 15. junija 2006 (seja z dne 14. junija) sprejel naslednje mnenje:

1. Ugotovitve Odbora regij

Odbor regij

Splošne ugotovitve

1.1 **pozdravlja** tematsko strategijo Komisije, saj določa integriran in celosten pristop k sektorju za ravnanje z odpadki, ki ponuja številne možnosti za nadaljnje ekološke izboljšave, potrebne na tem področju;

⁽¹⁾ UL C 73 z dne 23. 3. 2004, str. 63.

1.2 **poudarja**, da je politika ravnanja z odpadki temeljnega pomena za celotno okoljsko politiko, zato bo usklajen in izboljšan pristop k politiki ravnanja z odpadki zelo koristil okolju;

1.3 **poudarja**, da so lokalne in regionalne oblasti v večini držav članic odgovorne za večji del izvajanja okoljske politike EU, ravnanje z odpadki pa je eden najpomembnejših vidikov te politike; **opozarja**, da bi morale imeti lokalne in regionalne oblasti ključno vlogo v procesu pripravljanja novih pristopov in predlogov za ukrepe na področju ravnanja z odpadki;

1.4 **opozarja**, da so potrebna intenzivna prizadevanja za prehod z enostavnega odlaganja odpadkov na trajnostno politiko, pri kateri je poudarek na preprečevanju, ponovni uporabi, recikliranju in predelavi, ter da lokalne in regionalne oblasti potrebujejo nadaljnje človeške in finančne vire za izpolnjevanje te naloge;

1.5 **opozarja** na hierarhijo ravnanja z odpadki, ki bi morala biti osrednje in prevladujoče načelo politike ravnanja z odpadki, vendar **dodaja**, da je ta hierarhija odprta za nove vidike — kot je na primer sorazmerna uporaba pristopa življenjskega kroga, ki upošteva celotni življenjski krog izdelkov — če se izkaže, da so učinkoviti in izvedljivi v praksi;

1.6 vendar **bi opozoril**, da tematska strategija na različnih področjih — na primer pri vprašanju, kdaj odpadek ni več odpadek, ali pri mešanju nevarnih odpadkov — predvideva omilitve predpisov, ki so nepotrebne in nesmiselne, imajo pa lahko negativne posledice za okolje;

1.7 **opozarja**, da še vedno obstaja potreba po jasni zakonodaji, na primer v zvezi z opredelitvijo recikliranja in predelave;

Cilj strategije

1.8 **soglaša** s ciljem tematske strategije in **podpira** stališče, da politika ravnanja z odpadki EU razpolaga s potencialom za zmanjšanje splošnih negativnih posledic porabe virov na okolje, ter da bi morala EU postati družba recikliranja;

1.9 **meni**, da je hierarhija ravnanja z odpadki najpomembnejši del ciljev iz tematske strategije;

Ukrepi, opisani v strategiji

Izvajanje, poenostavitve in posodobitve obstoječe zakonodaje

1.10 **meni**, da je osredotočenje tematske strategije na trenutne težave pri izvajanju in prilagajanju sedanje zakonodaje smiselno glede na razvoj znanosti in tehnologije;

1.11 **soglaša** z osrednjimi točkami, določenimi v tematski strategiji: poenostavitve in posodobitve obstoječe zakonodaje, če to omogoča lažje izvajanje okoljevarstvenih ukrepov;

Nova okvirna direktiva o odpadkih

Člen 1

1.12 **z zadovoljstvom** opozarja na hierarhijo ravnanja z odpadki, ki se obravnava kot najpomembnejše izhodišče za

ukrepanje na področju ravnanja z odpadki, kar pa je podlaga za smiselno in uspešno oblikovanje politike ravnanja z odpadki;

1.13 **obžaluje**, da se hierarhija poenostavlja na tri ravni; izenačevanje ponovne uporabe, recikliranja in predelave je v nasprotju z duhom številnih zakonodajnih aktov;

1.14 **se sprašuje**, ali bodo države članice (glede na različne možnosti razlage člena) sprejele potrebne ukrepe in uporabljale najustreznejša sredstva za doseg ciljev tega člena;

Člen 2

1.15 **obžaluje** razveljavitev pravne podlage za sprejetje posebnih predpisov o odpadnih tokovih;

Člen 3

1.16 **poudarja**, da je povzročitelj odpadkov po tukajšnji opredelitvi vsaka oseba, ki obdeluje odpadke, ne glede na kakršne koli spremembe narave ali sestave odpadkov v postopku obdelave; to je v nasprotju tudi s konceptom Komisije, kdaj odpadek preneha biti odpadek;

Člen 5

1.17 **odobrava** natančnejšo opredelitev predelave s sežiganjem, vendar opaža precejšnjo nejasnost, ki je še vedno prisotna v definiciji predelave z drugimi načini obdelave;

Člen 8

1.18 **obžaluje**, da se bo črtalo načelo „plača povzročitelja obremenitve“, kar je podlaga za določitev odgovornosti proizvajalcev;

Člen 11

1.19 **z zaskrbljenostjo ugotavlja**, da lahko uvedba koncepta, kdaj odpadek preneha biti odpadek, ter njegova opredelitev povzročita daljnosežne in škodljive posledice, in sicer:

— za proizvode, ki izpolnjujejo merila, po katerih odpadek preneha biti odpadek, ne bo več možno postavljati zahtev za obdelavo,

— proizvodov, ki izpolnjujejo ta merila, ne bo več možno spremljati naprej,

— za proizvode, ki izpolnjujejo merila, po katerih odpadek preneha biti odpadek, ne bodo več veljala zavezujoča navodila ali obveznosti glede uporabe;

1.20 **ugotavlja**, da je koncept, kdaj odpadek preneha biti odpadek, omejen na odpadne tokove, kjer to dejansko koristi okolju, vendar **meni**, da je področje uporabe tega koncepta zelo nejasno, saj pojem „prave koristi za okolje“ ni natančneje opredeljen;

Člen 12

1.21 **pozdravlja** združitev direktive o nevarnih odpadkih in okvirne direktive v skupno okvirno direktivo;

Člen 16

1.22 **obžaluje**, da v določbah o ločevanju nevarnih odpadkov ni jasno navedeno, da je mešanje prepovedano vsem akterjem (vključno s proizvajalci, zbiralci in prevozniki), razen obratom, ki so za to pridobili dovoljenje v skladu s členom 19 (prim. odstavek 1, točki a in d);

Člen 21

1.23 **podpira** prizadevanje Komisije glede določitve minimalnih standardov za dovoljenja za obdelavo odpadkov, ki bi zagotovili visoko raven varovanja zdravja in okolja, vendar **nasprotuje** temu, da Komisija prejme pooblastilo za določitev teh minimalnih standardov po nedemokratskem postopku odbora;

Člen 25

1.24 **pozdravlja** določbe za registracijo tistih akterjev, ki v zadnjih fazah skrbijo za odpadke;

Člen 26

1.25 **podpira** višje zahteve glede načrtov za ravnanje z odpadki, saj se zdijo koristna, prilagodljiva sredstva, ki lahko prispevajo tudi k razširjanju dobre prakse na tem področju;

1.26 **pozdravlja** zahtevo po uporabi ekonomskih instrumentov v politiki ravnanja z odpadki, kot so dajatve, ki se obračunajo za materiale in obdelavo ter v zvezi s preprečevanjem nastajanja odpadkov, in **opozarja**, da je več držav s temi instrumenti že imelo pozitivne izkušnje; vendar pa **poudarja**, da sedanja različna uporaba ekonomskih instrumentov izkrivlja

konkurenco in da je treba zagotoviti neovirano delovanje notranjega trga;

Člen 30

1.27 **obžaluje**, da Komisija razvoj kazalnikov za merjenje doseženih rezultatov prepušča posameznim državam članicam; zato **poziva** Komisijo, da na ravni Skupnosti določi količinske in kakovostne okvirne cilje in kazalnike.

Člen 32

1.28 **pozdravlja** nove določbe o nadzorovanju zbiralcev in prevoznikov;

Priloga V

1.29 **meni**, da so primerjalne tabele koristno sredstvo za zagotavljanje popolnega izvajanja direktive;

Uvedba koncepta življenjskega kroga

1.30 **meni**, da je uvedba analiz življenjskega kroga v okviru tematske strategije koristna pobuda, ki upošteva vplive proizvoda na okolje v okviru njegovega celotnega življenjskega kroga, vendar obžaluje, da se tematska strategija le v zelo omejenem obsegu ukvarja z zgodnjimi fazami tega cikla, na primer, s proizvajalci in njihovo odgovornostjo glede oblikovanja okolju prijaznih proizvodov; **verjame**, da bi morala biti direktiva jasno povezana z direktivo REACH, da bi že pri proizvodnji preprečili nastajanje nevarnih odpadkov oziroma zmanjšali njihovo nevarnost;

1.31 **se sprašuje** tudi o načinu priprave teh analiz. Odločilnega pomena je določitev jasnih smernic o tem, kdo je pristojen za preverjanje takšnih analiz, saj se bo sicer njihov pomen zmanjšal in ne bodo mogle služiti svojemu namenu;

Izboljšanje baze znanja

1.32 **podpira** prizadevanje Komisije za spodbujanje zagotavljanja informacij ter raziskav in razvoja na področju ravnanja z odpadki, saj sta več znanja in več informacij osrednja elementa za izboljšanje ravnanja proizvajalcev in oblasti z odpadki ter za spreminjanje navad potrošnikov zaradi zmanjšanja količine odpadkov; vendar glede na delitev odgovornosti v večini držav članic **poudarja**, da je treba izhajati iz precejšnje baze znanja, ki obstaja na lokalni in regionalni ravni;

meni, da je strategija o odpadkih le delni odraz virov informacij, ki jih na ravni Skupnosti ponujajo Evropska agencija za okolje, Eurostat, Skupno raziskovalno središče, Evropski urad v Seville in novi internetni portal Komisije „Science for Environment Policy — DG Environment News Alert Service“ (elektronska storitev za posredovanje novih znanstvenih rezultatov na področju prioritarnih okoljskih politik). Za lokalne in regionalne akterje je odločilnega pomena, da Komisija natančno opiše naloge teh znanstvenih središč, da se njihove raziskave usklajujejo in strukturirajo ter da se omogoči enostaven dostop do obstoječega znanja;

Preprečevanje nastajanja odpadkov

1.33 **soglaš**a s tem, da je v državah članicah potrebna bolj ambiciozna politika preprečevanja odpadkov ter meni, da je zahteva po pripravi programov za preprečevanje odpadkov smiselna;

K evropski družbi recikliranja

1.34 **poudarj**a, da je oblikovanje enakih izhodiščnih pogojev v državah članicah za preprečevanje okoljsko neprimernih dejavnosti (kot je zniževanje standardov) osrednjega pomena, in zato podpira pobude Komisije na tem področju;

1.35 **poudarj**a pomen vključevanja socialnih elementov v okoljsko politiko in z zadovoljstvom ugotavlja, da Komisija priznava visoko stopnjo rasti in intenzivnosti dela v sektorju ravnanja z odpadki in recikliranja, vendar poziva k razpravi o vprašanju, ali izvajanje strategije ustvarja delovna mesta na ravni celotne Evrope;

1.36 **opozarj**a, da je treba zaradi poudarka na tem cilju strategije v zakonodaji določiti raven gotovosti, ki ustreza vidikom načrtovanja in investiranja podjetij, udeleženih pri nadaljnjem razvoju recikliranja;

Nadzor in vrednotenje

1.37 **opaž**a, da imajo lokalne in regionalne oblasti pomembno vlogo pri izvajanju tematske strategije, zaradi česar morajo imeti ključno vlogo tudi pri zagotavljanju njenega spremljanja in vrednotenja; zato **zahtev**a, da te oblasti dobijo proaktivno vlogo kot ključni dejavniki pri izvajanju politik ravnanja z odpadki v različnih državah članicah EU.

2. Priporočila Odbora regij

Odbor regij

2.1 **obžaluj**e precejšnjo omilitv prepovedi mešanja in to, da se prepoved nadomešča s pogoji, pod katerimi je mešanje dovoljeno, kakor tudi zoženje opredelitve mešanja, kar je ukrep, ki se mora obravnavati kot bistvena sprememba z velikimi tveganji za okolje; zato **priporoč**a ohranitev popolne prepovedi mešanja nevarnih odpadkov;

2.2 **poziv**a k razpravi (pri ocenjevanju 2010 in prihodnjih ocenjevanjih) o vprašanju, ali naj se stopnja energetske predelave za nove obrate poveča nad predlaganih 65 %, da bi upoštevali tehnološke spremembe, ter o vprašanju, ali bi se lahko uporabljali drugačni predpisi za objekte in naprave za recikliranje, da bi tudi pri tem upoštevali tehnološke spremembe.

Priporočila Odbora regij v zvezi z direktivo

Priporočilo 1

Preambula 17(a)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
	<u>Preambula 17(a)</u> Da bi omogočile ustrezno načrtovanje predelovalnih zmogljivosti, se lahko države članice sklicujejo na načela bližine in samozadostnosti ter jih lahko uporabljajo v zvezi z odpadki, namenjenimi sežigu s ponovnim pridobivanjem energije, zaradi zagotovitve, da dobijo gorljivi odpadki, ki se proizvedejo na njihovem ozemlju, dostop do državnih sežigalnih naprav.

Utemeljitev

Predlagano razvrščanje sežiga s ponovnim pridobivanjem energije kot predelovalnega postopka lahko v nekaterih državah povzroči neuravnovešenost med nameščenimi sežigalnimi zmogljivostmi in količino, ki jo je treba obdelati, celo v primerih, v katerih razpoložljiva zmogljivost ustreza nacionalnim potrebam. Pristojni organi oblasti bi morali v takih razmerah imeti možnost omejiti uvoz odpadkov za sežig, da bi zagotovili možnosti sežiga odpadkov, ki se proizvede na območju pod njihovo jurisdikcijo.

Priporočilo 2

Člen 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Ta direktiva določa merila za zmanjšanje celotnega vpliva na okolje, povezanega z uporabo virov, nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi. Za iste namene tudi določa, pri čemer države članice prednostno sprejmejo ukrepe, preprečevanje nastajanja ali zmanjševanje količine odpadkov in njihove škodljivosti in tudi predelavo odpadkov s ponovno uporabo, recikliranjem in drugimi postopki predelave.	<u>1.</u> (a) Ta direktiva določa merila za zmanjšanje celotnega vpliva na okolje, povezanega z uporabo virov, nastajanjem odpadkov in ravnanjem z njimi. (b) Za iste namene tudi določa, pri čemer države članice prednostno sprejmejo ukrepe, za preprečevanje nastajanja ali zmanjševanje količine odpadkov in njihove škodljivosti in tudi predelavo odpadkov s ponovno uporabo, recikliranjem in drugimi postopki predelave: — preprečevanje nastajanja odpadkov ali zmanjševanje njihove proizvodnje in njihove neškodljivosti <u>ter</u> — <u>ponovno uporabo,</u> — <u>recikliranje,</u> — <u>druge postopke predelave,</u> — <u>shranjevanje odpadkov;</u> <u>2.</u> (a) <u>Države članice lahko na osnovi okoljskih kazalnikov, sprejetih na ravni Skupnosti, sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od prednostnih nalog iz odstavka 1(b).</u> (b) <u>Do priprave in sprejetja teh kazalnikov lahko države članice določijo podobno odstopanje, če presoje vpliva jasno pokaže, da je drugačna možnost ravnanja boljša za posamezni tok odpadkov. Države članice lahko na podoben način sprejmejo ukrepe, ki odstopajo od prednostnih nalog iz odstavka 1(b).</u> <u>3.</u> <u>Pristojni nacionalni organi oblasti so odgovorni za potrjevanje rezultatov ocenjevanja iz odstavka 2(b). Potrjeni rezultati se sporočijo Komisiji in se pregledajo v skladu s postopkom iz člena 36(2).</u>

Utemeljitev

Upoštevanje življenjskega kroga je treba pozdraviti kot vodilno načelo. Vendar instrumenti življenjskega kroga v sedanjosti ne predstavljajo izvedljive alternative hierarhiji ravnanja z odpadki. Minilo bo veliko časa, preden bo na ravni Skupnosti sprejeta skupna metodologija za uporabo teh instrumentov. Do takrat je treba razjasniti odnos med upoštevanjem življenjskega kroga in politično sprejeto hierarhijo ravnanja z odpadki, pri čemer še enkrat poudarjamo, da je slednja strukturni element politik ravnanja z odpadki. Možnosti odstopanja od hierarhije iz odstavkov 2 (a) in (b) določajo nujno prilagodljivost, poleg tega pa bodo spodbujale tudi nadaljnji razvoj instrumentov življenjskega kroga. Glede na že uveljavljeno podlago znanja bi morali imeti lokalni in regionalni organi oblasti ključno vlogo pri določanju uporabe teh instrumentov.

Lokalni organi oblasti in upravljavci odpadkov bi morali imeti jasna navodila, zato je določitev odgovornosti za potrjevanje rezultatov ocenjevanja življenjskega kroga pomembna izboljšava v besedilu predloga. Postopek pregleda iz odstavka 3 bo zagotovil, da se ocenjevanje ne uporablja za varovanje nacionalnih trgov in da se enaki konkurenčni pogoji ne izkrivljajo z uvajanjem pristopa, ki upošteva življenjski krog.

Priporočilo 3

Člen 2, točka 5 (nova)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
	5. Posebna pravila za posamezne primere ali dopolnitve pravil iz te direktive o ravnanju s posameznimi vrstami odpadkov se lahko določijo s posameznimi direktivami. Komisija redno pregleda tokove odpadkov, da bi ocenila prednostne naloge za uveljavitev dodatnih predpisov, usklajenih na evropski ravni, ki bi usmerjali tokove odpadkov v zeleni način obdelave.

Utemeljitev

Besedilo amandmaja ponavlja besedilo točke 2 člena 2 sedanje okvirne direktive o odpadkih, ki določa pravno osnovo za sprejetje posebnih direktiv o tokovih odpadkov, saj ne smemo izključiti možnosti sprejetja dodatnih direktiv. Predlagani amandma bo zagotovil tudi pravno podlago za direktive, ki jih je treba predlagati v zvezi z amandmajem 9 glede člena 11. Ta amandma dodaja tudi zahtevo glede usmerjanja odpadkov. Ta pristop, katerega cilj je usklajevanje možnosti za obdelavo posameznih tokov odpadkov, dopolnjuje določanje standardov za objekte in opremo pri določanju enakih konkurenčnih pogojev.

Priporočilo 4

Člen 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Člen 3 Opredelitve pojmov Za namene te direktive se uporabljajo spodaj navedene opredelitve: (a) „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavržeti; (b) „povzročitelj“ pomeni vsakogar, katerega dejavnosti povzročajo nastajanje odpadkov ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, katerih posledica je sprememba narave ali sestave odpadkov; (c) „imetnik“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke; (d) „ravnanje“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorovanjem teh postopkov ter dejavnostmi po zaprtju mesta odstranjevanja; (e) „zbiranje“ pomeni pobiranje, razvrščanje in/ali mešanje odpadkov za prevoz do naprave za obdelavo odpadkov; (f) „ponovna uporaba“ pomeni kateri koli postopek predelave, pri katerem so proizvodi ali sestavni deli, ki so postali odpadki, ponovno uporabljeni za namene, za katere so bili prvotno izdelani; (g) „recikliranje“ pomeni predelavo odpadkov v proizvode, surovine ali snovi za izvorni namen ali druge namene. Ne vključuje predelave energije;	Člen 3 Opredelitve pojmov Za namene te direktive se uporabljajo spodaj navedene opredelitve: (a) „odpadek“ pomeni vsako snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže ali namerava ali mora zavržeti; (b) „nevarni odpadke“ pomeni: — odpadke, ki ima eno ali več lastnosti s seznama v Prilogi III v koncentracijah, ki presegajo mejne vrednosti s seznama v členu XX Direktive 88/379/EGS o nevarnih pripravkih (s seznama v Prilogi IIIA); - ali — odpadke, ki ima eno ali več lastnosti s seznama v Prilogi III v koncentracijah, ki presegajo mejne vrednosti s seznama v členu XX Direktive 88/379/EGS o nevarnih pripravkih (s seznama v Prilogi IIIA) in so označeni z zvezdico na seznamu odpadkov, določenem v skladu s členom 4; — nevarni odpadki, ki nastanejo v gospodinjstvih, se ne obravnavajo kot nevarni odpadki, dokler jih ne pobere podjetje, ki izvaja postopke ravnanja z odpadki, ali javni oziroma zasebni zbiralec odpadkov;

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
(h) „mineralna odpadna olja“ pomeni katera koli maziva na podlagi mineralov ali industrijska olja, ki so postala neprimerna za uporabo, za katero so bila prvotno namenjena, in zlasti uporabljena motorna olja in olja za menjalnik, mineralna olja za mazanje, olja za turbine in hidravlična olja;	(c) „mešanica odpadkov“ pomeni odpadke, ki izhajajo iz namernega ali nenamernega mešanja dveh ali več odpadkov, ni pa navedena kot posamezna mešanica v prilogah III, IIIB, IV in VIA Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o pošiljkah odpadkov. Odpadki, ki se pošiljajo v eni pošiljki odpadkov, v kateri je ena ali več med seboj ločenih odpadkov, niso mešanica odpadkov;
(i) „ravnanje“ pomeni predelavo ali odstranjevanje.	(d) (d) „mineralna odpadna olja“ pomenijo katera koli maziva na podlagi mineralov ali industrijska olja, ki so postala neprimerna za uporabo, za katero so bila prvotno namenjena, in zlasti uporabljena motorna olja in olja za menjalnik, mineralna olja za mazanje, olja za turbine in hidravlična olja;
	(eb) „povzročitelj“ pomeni vsakogar, ki s svojimi dejavnostmi povzroča nastajanje odpadkov (izvirni povzročitelj), ali vsakogar, ki izvaja predobdelavo, mešanje ali druge postopke, katerih posledica je sprememba narave ali sestave odpadkov (novi povzročitelj);
	(f) (f) „imetnik“ pomeni povzročitelja odpadkov ali fizično ali pravno osebo, ki ima odpadke;
	(g) „trgovec“ je vsaka oseba, ki je odgovorna za nakup in poznejšo prodajo odpadkov, vključno s posredniki, ki fizično ne prevzamejo odpadkov;
	(h) „posrednik“ je vsaka oseba, ki se ukvarja s predelavo ali odstranjevanjem odpadkov za račun drugih, vključno s posredniki, ki fizično ne prevzamejo odpadkov;
	(i) (i) „ravnanje“ pomeni zbiranje, prevoz, predelavo in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorovanjem teh postopkov ter dejavnostmi po zaprtju mesta odstranjevanja;
	(j) „okolju varno ravnanje“ pomeni sprejetje vseh izvedljivih ukrepov za ravnanje z odpadki na način, ki bo varoval zdravje ljudi in okolje pred škodljivimi učinki, ki jih lahko povzročijo takšni odpadki;
	(k) (k) „zbiranje“ pomeni pobiranje odpadkov za namen prevoza do naprave za obdelavo odpadkov in vključuje menjavo med prevozom in začasnim skladiščenjem pred zbiranjem ali med prevozom;
	(l) „obdelava“ pomeni predelavo ali odstranjevanje in vključuje začasne postopke, kot so na primer spajanje, mešanje, prepakiranje, zamenjava in skladiščenje pred izvajanjem enega od postopkov predelave ali odstranjevanja;
	(m) „preprečevanje“ pomeni vsak postopek, ki se izvede, preden proizvod ali snov postane odpadek, in katerega cilj je bodisi zmanjševanje nastajanja odpadkov ali njihove škodljivosti bodisi okoljskega vpliva rabe virov na splošno;
	(n) (n) „ponovna uporaba“ pomeni kateri koli postopek predelave, pri katerem so proizvodi ali sestavni deli ki so postali odpadki, ponovno uporabljeni za namene, za katere so bili prvotno izdelani, pred tem pa niso bili predmet postopkov obdelave, razen čiščenja in popraviljanja;

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
	(e) (o) „recikliranje“ pomeni predelavo odpadkov v proizvode, surovine ali snovi za izvorni namen ali druge namene. Ne vključuje predelave energije; (p) „predelava“ pomeni vsak postopek ravnanja: — v katerem nastanejo odpadki, ki se uporabljajo za koristne namene pri nadomeščanju drugih virov (bodisi v obratih bodisi v širšem gospodarstvu), ki bi se sicer uporabili za izpolnitev te funkcije, ali pa se pripravljajo za takšno uporabo; — ki izpolnjuje merila učinkovitosti, na podlagi katerih se lahko obravnava kot posledica uporabnega namena; — ki zagotavlja, da se splošni okoljski vpliv ne bo poslabšal zaradi uporabe odpadkov kot nadomestkov za druge vire; — ki zagotavlja, da se onesnaževala ne bodo spremenila v končne proizvode; (q) „odstranjevanje“ pomeni vse postopke ravnanja, ki ne izpolnjujejo meril za to, da se štejejo kot predelava.

Utemeljitev

Ta člen bi moral vključevati vse opredelitve, ki so povezane z določbami Direktive o odpadkih. Poleg tega morajo biti te opredelitve skladne z opredelitvami, ki so že navedene v dosednji zakonodaji o odpadkih, zlasti v Uredbi o pošiljkah odpadkov. Zato ta amandma predlaga:

- da se opredelitve iz različnih delov predloga Komisije navedejo v Členu 3;
- da se doda nekaj manjkajočih opredelitev (npr.: besedi „trgovec“ in „posrednik“ se uporabljata v Členu 25 brez poprejšnje opredelitve), pri čemer bi nadomestili opredelitve, ki so že sprejete v postopku soodločanja v zvezi s sprejetjem nove uredbe o pošiljkah odpadkov;
- da se pojasnijo nekatere predlagane opredelitve.

Priporočilo 5

Člen 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Seznam odpadkov vzpostavi Komisija v skladu s postopkom iz člena 36(2). Vključuje odpadke, ki se štejejo za nevarne po členih 12 do 15, ob upoštevanju izvora in sestave odpadkov in po potrebi mejne vrednosti koncentracije.	Seznam odpadkov vzpostavi Komisija v skladu s postopkom iz člena 36(2) najpozneje dve leti po datumu iz člena 39. Seznam temelji na obstoječem seznamu, ki velja do začetka veljavnosti novega seznama. Novi seznam vsebuje tudi podatke o najpomembnejših snovnih lastnostih odpadkov (sestava in koncentracija sestavin). Vključuje tudi odpadke, ki se štejejo za nevarne po členih 12 do 15, ob upoštevanju izvora in sestave odpadkov in po potrebi mejne vrednosti koncentracije.

Utemeljitev

Cilj amandmaja k členu 4 je zagotovitev pravne varnosti glede seznama odpadkov. Obstoječi seznam odpadkov je bil že večkrat dopolnjen v postopku odbora in je izpopolnjen. Čeprav je vedno mogoče izboljšati seznam odpadkov, ne bi smeli opustiti dosedanjih prizadevanj za pripravo tega seznama. Nasprotno, ta prizadevanja bi morala biti podlaga za nadaljnje delo pri pripravi seznama odpadkov, s čimer bi zagotovili kontinuiteto za organe oblasti in izvajalce. Glede na razveljavitev direktiv 75/442/EGS in 91/689/EGS

je pomembno zagotoviti, da sedanji seznam ostane veljaven do sprejetja novega, ter da se določi rok za pripravo novega seznama. Praktične izkušnje kažejo, da je seznam odpadkov, ki upošteva materialne lastnosti odpadkov (najpomembnejša merila: sestava odpadkov in koncentracija sestavin), boljši, ker omogoča boljšo oceno vplivov odpadkov na okolje, zdravje in varnost ter njihove nevarnosti, olajša pa tudi izbiro postopkov odlaganja. Predlog Komisije za pripravo novega seznama je nenatančen, treba pa je poudariti, da bodo na seznamu tako nenevarni kakor tudi nevarni odpadki.

Priporočilo 6

Člen 5

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da bodo odpadki izpostavljeni postopkom, ki izhajajo iz njihove uporabe za uporabne namene nadomeščanja drugih virov, bodisi v obratih bodisi v širšem gospodarstvu, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev te funkcije ali iz priprave teh za takšno uporabo, v nadaljevanju „postopki predelave“. Kot postopki predelave štejejo vsaj postopki, navedeni v seznamu Priloge II. 2. Komisija lahko v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme izvedbene ukrepe za določitev meril učinkovitosti, na podlagi katerih se postopki, navedeni v seznamu Priloge II, lahko obravnavajo kot posledica uporabnega namena, kot je navedeno v odstavku 1.	1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da bodo odpadki izpostavljeni postopkom, ki izhajajo iz njihove uporabe za uporabne namene nadomeščanja drugih virov, bodisi v obratih bodisi v širšem gospodarstvu, ki bi se sicer uporabili za izpolnitev te funkcije ali iz priprave teh za takšno uporabo, v nadaljevanju „postopki predelave“. Kot postopki predelave štejejo vsaj postopki, navedeni v seznamu Priloge II Uredbe št. XXXX Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju postopkov ravnanja z odpadki. 2. <u>Komisija lahko v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme v uredbi iz odstavka 1 se predpišejo izvedbeni ukrepi za določitev meril učinkovitosti, na podlagi katerih se postopki, navedeni v seznamu Priloge II, lahko obravnavajo kot posledica uporabnega namena iz odstavka 1.</u>

Utemeljitev

Razvrščanje postopkov ravnanja z odpadki močno vpliva na možnosti načrtovanja srednjeročnih in dolgoročnih zahtev glede zmogljivosti. Poleg tega določa konkurenčne pogoje za posamezne predelovalne obrate. Zato ta amandma poziva k uporabi postopka političnega odločanja, v katerem sodelujejo zadevni akterji. Sprejetje uredbe o razvrščanju postopkov ravnanja z odpadki bo ustvarilo možnosti za učinkovita merila in določitev ustreznih mejnih vrednosti, ki jih je treba politično preveriti. Sprejetje takšne uredbe zagotavlja možnost sprejemanja ukrepov, zaradi katerih ne bi bile potrebne prepogoste spremembe direktive o odpadkih. Z lokalnimi in regionalnimi organi oblasti se je treba vsaj posvetovati pred sprejetjem predloga izvedbenih ukrepov zaradi znanja, ki obstaja na lokalni ravni, ter glede na njihove odgovornosti in pristojnosti na področju odpadkov. Zaradi sprejetja amandmajev 5 in 6 bo treba prilogi I in II k Direktivi o odpadkih prenesti v prilogi I in II k Uredbi št. XXXX Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju postopkov ravnanja z odpadki.

Priporočilo 7

Člen 6

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Države članice zagotovijo, da bodo v primeru, če predelava v skladu s členom 5(1) ni mogoča, vsi odpadki dani v postopke odstranjevanja.	1. Države članice zagotovijo, da bodo v primeru, če predelava v skladu s členom 5(1) ni mogoča, vsi odpadki dani v postopke odstranjevanja.

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Države članice prepovejo puščanje, odmetavanje ali nena-dzorovano odstranjevanje odpadkov.	Države članice prepovejo puščanje, odmetavanje ali nena-dzorovano odstranjevanje odpadkov.
2. Države članice štejejo za postopke odstranjevanja vsaj postopke, navedene v seznamu Priloge I, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanje snovi ali ener-gije.	2. Države članice štejejo za postopke odstranjevanja vsaj postopke s seznama v Prilogi I k Uredbi št. XXXX Evropskega parlamenta in Sveta o razvrščanju postopkov ravnanja z odpadki, tudi če je sekundarna posledica postopka pridobivanje snovi ali energij
3. Če kljub nadomestitvi virov rezultati postopka za namene člena 1 nakazujejo, da ima ta slabe možnosti, lahko Komisija v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme izvedbene ukrepe za dodajanje tega poseb-nega postopka v seznam iz Priloge I.	3. Če kljub nadomestitvi virov rezultati postopka za namene člena 1 nakazujejo, da ima ta slabe možnosti, lahko Komisija v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme izvedbene ukrepe za dodajanje tega poseb-nega postopka ga je treba dodati na seznam v Prilogi I, omenjeni v odstavku 2.

Utemeljitev

Tema, ki jo obravnavamo v tem členu, sodi v politično in ne samo v tehnično razpravo, zaradi razlogov, navedenih pri utemeljevanju amandmaja 5. Razvrščanje postopkov ravnanja z odpadki (in v tem primeru odlaganja) močno vpliva na možnosti načrtovanja srednjeročnih in dolgoročnih zahtev glede zmogljivosti. Poleg tega določa konkurenčne pogoje za posamezne predelovalne obrate.

Zato bi morale biti sprejetje izvedbenih ukrepov predmet postopka političnega odločanja, v katerem sode-lujejo zadevni akterji. Glede na odgovornosti in pristojnosti lokalnih in regionalnih organov oblasti na področju odpadkov se je treba z njimi vsaj posvetovati pred sprejetjem predloga izvedbenih ukrepov in jim ponuditi priložnost za premislek o presoji vpliva, ki jo mora opraviti Komisija pred sprejetjem predloga.

Priporočilo 8

Člen 9

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Predlog spremembe Odbora regij Države članice zagoto-vijo, da se stroški predelave ali odstranjevanja odpadkov dodelijo, kakor je primerno, imetniku, prejšnjim imet-nikom in povzročitelju.	Države članice v skladu z načelom „plača povzročitelj obremenitve“ zagotovijo, da se stroški predelave ali odstra-njevanja odpadkov obračunajo, kakor je primerno, imet-niku, prejšnjim imetnikom in povzročitelju.

Utemeljitev

Šesti okoljski akcijski program Skupnosti (ki sta ga Evropski parlament in Svet sprejela 22. julija 2002) temelji predvsem na načelu „plača povzročitelj obremenitve“. To je treba kot temeljno načelo okoljske poli-tike ponovno navesti v tej direktivi.

Priporočilo 9

Člen 11, odstavek 1, točka c (nova)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Za namene določitve, ali je primerno soditi o neka-terih odpadkih, da so prenehali biti odpadki po končanih postopkih ponovne uporabe, recikliranja in predelave, in za ponovno razvrstitev teh odpadkov kot surovin za sekundarne proizvode ali snovi, Komisija oceni, ali so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponovna razvrstitev ne bi privedla do celotnih nega-tivnih vplivov na okolje;	1. Za namene določitve, ali je primerno soditi o neka-terih odpadkih, da so prenehali biti odpadki po končanih postopkih ponovne uporabe, recikliranja in predelave, in za ponovno razvrstitev teh odpadkov kot surovin za sekundarne proizvode ali snovi, Komisija oceni, ali so izpolnjeni naslednji pogoji: (a) ponovna razvrstitev ne bi privedla do celotnih nega-tivnih vplivov na okolje;

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
(b) obstaja trg s takšnimi surovinami za sekundarne proizvode in snovi.	(b) obstaja trg s takšnimi surovinami za sekundarne proizvode in snovi. (c) <u>stranski proizvod, material ali snov je predelana in je na začetku proizvodnega kroga kot proizvod ali material, ki je enake kakovosti kot nepredelani materiali ali snovi.</u>

Utemeljitev

Priporoča se, da se merilo za določitev, kdaj odpadek ni več odpadek, uporablja le po obdelavi odpadkov. To pomeni, da odpadkov ni mogoče izvzeti iz zakonodaje o odpadkih, preden so dejansko lahko del novega proizvodnega kroga in so enake kakovosti kot nepredelani materiali ali snovi.

Priporočilo 10

Člen 11, odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
2. Komisija na podlagi presoje v skladu z odstavkom 1 v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme izvedbene ukrepe glede na specifične kategorije odpadnih surovin za proizvode ali snovi, pri tem pa določi merila za okolje in kakovost, ki jih je treba izpolniti, da odpadki lahko štejejo kot surovine za sekundarne proizvode ali snovi.	<u>2. Komisija na podlagi presoje v skladu z odstavkom 1 v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme predloga v direktivi o koncu odpadkov izvedbene ukrepe glede posebnih kategorij odpadkov odpadnih surovin za proizvode ali snovi, pri tem pa določi merila za okolje in kakovost, ki jih je treba izpolniti, da odpadki lahko štejejo kot surovine za sekundarne proizvode ali snovi. Komisija opravi presojo vpliva predlaganih ukrepov.</u>

Utemeljitev

Člen 11 opisuje merilo za določitev, kdaj odpadek ni več odpadek, in s tem področje uporabe zakonodaje o odpadkih v prihodnosti. Izbira okoljskega merila in ravni, na kateri se določi, ni samo tehnično vprašanje, ampak tudi politično. Če ne bi bilo strogega merila za uporabo tega koncepta, bi lahko prišlo do zmede in celo razprav med skupinami z nasprotnimi interesi. Zaradi tega morajo biti izvedbeni ukrepi predmet politične razprave. S predlogom direktive o končni odstranitvi odpadkov se zmanjšajo možnosti za prepogosto spreminjanje Direktive o odpadkih. Predloge z okoljskimi, gospodarskimi in socialnimi posledicami mora spremljati presoja vpliva, ki vključuje široko posvetovanje z zadevnimi interesnimi skupinami.

Priporočilo 11

Člen 13

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Komisija v skladu s postopkom iz člena 36(2) določi seznam nevarnih odpadkov, v nadaljevanju „seznam“.	<u>Komisija v skladu s postopkom iz člena 36(2) določi seznam nevarnih odpadkov, v nadaljevanju „seznam“.</u>
Seznam upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi omeji vrednosti koncentracij.	<u>Seznam upošteva izvor in sestavo odpadkov ter po potrebi omeji vrednosti koncentracij.</u>

Utemeljitev

Ta člen je odveč, saj so zahteve glede urejanja seznama odpadkov navedene v členu 4.

Priporočilo 12

Člen 15

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Kadar lahko država članica dokaže, da posebni odpadki iz seznama nevarnih odpadkov ne izkazujejo lastnosti, navedenih v Prilogi III, lahko takšne odpadke obravnava kot nenevarne odpadke. Država članica o vseh takšnih primerih obvesti Komisijo v poročilu, predvidenem v členu 34(1), in predloži Komisiji vse potrebne dokaze. 2. Komisija glede na prejeta obvestila pregleda seznam, da se odloči o njegovi prilagoditvi v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2).	1. Kadar lahko država članica dokaže, da posebni odpadki iz seznama nevarnih odpadkov ne izkazujejo lastnosti, navedenih v Prilogi III, lahko takšne odpadke obravnava kot nenevarne odpadke, država članica o vseh takšnih primerih obvesti Komisijo v poročilu, predvidenem v členu 34(1), in predloži Komisiji vse potrebne dokaze. 2. Komisija glede na prejeta obvestila pregleda seznam, da se odloči o njegovi prilagoditvi v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2). 3. <u>Države članice lahko obravnavajo odpadke kot nenevarne po sprejetju seznama.</u>

Utemeljitev

Enotna klasifikacija odpadkov kot nevarnih ali nenevarnih je pomemben predpogoj za izvajanje Uredbe Sveta (EEC) št. 259/93 o čezmejnih pošiljkah odpadkov. Ta klasifikacija je predmet potekajoče razprave v Odboru za tehnično prilagajanje. Spreminjanje se ne sme prepustiti posamezni državi članici, ampak mora najprej začeti veljati po razpravah med predstavniki držav članic in Komisijo.

Priporočilo 13

Člen 16

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Člen 16 Ločevanje 1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev izpolnjevanja naslednjih pogojev pri mešanju nevarnih odpadkov, bodisi z drugimi nevarnimi odpadki z drugačnimi lastnostmi bodisi z drugimi odpadki, snovmi ali surovinami: (a) postopek mešanja izvaja zavod ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 19; (b) pogoji, določeni s členom 7, se upoštevajo; (c) zaradi ravnanja z odpadki se negativni vpliv na okolje ne poveča; (d) takšen postopek je skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami. 2. V skladu z merili tehnične in gospodarske izvedljivosti, ki jih določijo države članice, v katerih je prišlo do mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju z odstavkom 1, in sicer z drugimi nevarnimi odpadki z drugačnimi lastnostmi ali z drugimi odpadki, snovmi ali surovinami, se ločevanje izvede po potrebi za uskladitev s členom 7.	Člen 16 Ločevanje 1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev izpolnjevanja naslednjih pogojev pri mešanju nevarnih odpadkov, bodisi z drugimi nevarnimi odpadki z drugačnimi lastnostmi bodisi z drugimi odpadki, snovmi ali surovinami: (a) <u>povzročitelji, zbiralci in prevozniki ne smejo mešati nevarnih odpadkov bodisi z drugimi nevarnimi odpadki z drugačnimi lastnostmi bodisi z drugimi odpadki, snovmi ali surovinami;</u> (b) kadar se nevarni odpadki mešajo: (a) (i) postopek mešanja izvaja zavod ali podjetje, ki je pridobilo dovoljenje v skladu s členom 19; (b) (ii) upoštevajo se pogoji, določeni s členom 7; (c) (iii) zaradi ravnanja z odpadki se negativni vpliv na okolje ne poveča; (d) (iv) ta postopek je skladen z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami; (v) <u>mešanica, ki nastane v postopku mešanja, se obravnava v skladu z določbami o nevarnih odpadkih, ne glede na njihovo končno sestavo.</u> 2. V skladu z merili tehnične in gospodarske izvedljivosti, ki jih določijo države članice, v katerih je prišlo do mešanja nevarnih odpadkov v nasprotju z odstavkom 1, in sicer z drugimi nevarnimi odpadki z drugačnimi lastnostmi ali z drugimi odpadki, snovmi ali surovinami, se po potrebi izvede ločevanje zaradi uskladitve s členom 7.

Utemeljitev

Res je, da le obrati, ki imajo dovoljenje, lahko opravljajo mešanje odpadkov, vendar je treba opozoriti, da določbe Člena 16(2) predvidevajo, da se samo nezakonite mešanice morajo ločevati pod pogoji, ki so „v skladu z merili tehnične in gospodarske izvedljivosti, ki jih določijo države članice“. V besedilu direktive je treba jasno navesti, da je mešanje prepovedano povzročiteljem, zbiralcem in prevoznikom odpadkov. Poleg tega je treba natančno določiti, da se mešanica mora obdelovati v skladu z določbami o nevarnih odpadkih, da bi preprečili mešanje, katerega edini namen je razredčitev onesnaževal.

Priporočilo 14

Člen 19, odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Države članice od vsakega zavoda ali podjetja, ki izvaja postopke odstranjevanja ali predelave, zahtevajo, da pridobi dovoljenje od pristojnih nacionalnih organov. Takšna dovoljenja določajo naslednje: (a) vrste in količine odpadkov, namenjene za predelavo ali odstranjevanje; (b) tehnične zahteve za vsak dovoljeni postopek, potrebne za zadevno področje; (c) sprejem varnostnih ukrepov; (d) metodo, uporabljeno za vsak postopek. Dovoljenja lahko določijo dodatne pogoje in obveznosti.	1. Države članice od vsakega zavoda ali podjetja, ki izvaja postopke odstranjevanja ali predelave, zahtevajo, da pridobi dovoljenje od pristojnih nacionalnih organov. Takšna dovoljenja določajo naslednje: (a) vrste in količine odpadkov, namenjene za predelavo ali odstranjevanje; (b) tehnične zahteve za vsak dovoljeni postopek, potrebne za zadevno področje; (c) sprejem varnostnih ukrepov; (d) metodo, uporabljeno za vsak postopek. Dovoljenja lahko določijo dodatne pogoje in obveznosti, <u>kot so na primer zahteve glede kakovosti predelave.</u>

Utemeljitev

Glede na okoljske posledice člena 19 Direktive bi v njemu moralo biti navedeno, da je mogoče določiti zahteve glede kakovosti obdelave.

Priporočilo 15

Člen 21

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Komisija lahko v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), sprejme minimalne standarde za dovoljenja, katerih namen je zagotoviti, da se z odpadki ravna na okolju varen način.	Komisija lahko v skladu s postopkom, navedenim v členu 36(2), političnim postopkom, v katerem sodelujejo zadevni akterji, in po opravljeni presoji vpliva predlaganih ukrepov, sprejme minimalne standarde za dovoljenja, katerih namen je zagotoviti, da se z odpadki ravna na okolju varen način. <u>Države članice lahko glede na presojo o njihovih nacionalnih potrebah in sorazmernosti ter v skladu s Pogodbo ES določijo višje standarde za dovoljenja.</u>

Utemeljitev

Ta amandma v skladu z amandmaji 5, 6 in 9 poziva k razpravi, ki je politična in ne samo tehnična. Minimalne standarde za dovoljenja, ki naj zagotovijo obdelavo odpadkov na okoljsko primeren način, je treba določiti v postopku političnega odločanja, v katerem sodelujejo zadevni akterji. Glede na odgovornosti in pristojnosti lokalnih in regionalnih organov oblasti na področju odpadkov se je treba z njimi vsaj posvetovati pred sprejetjem predloga izvedbenih ukrepov in jim ponuditi priložnost za premislek o presoji vpliva, ki jo mora opraviti Komisija pred sprejetjem predloga.

Priporočilo 16**Člen 26, odstavek 1**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Vsaka država članica zagotovi, da njeni pristojni organi v skladu s členom 1 uvedejo enega ali več načrtov za ravnanje z odpadki, ki se revidirajo vsaj vsakih pet let. Ti načrti, posamično ali v kombinaciji, zajamejo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.	1. Vsaka država članica zagotovi, da njeni pristojni organi v skladu s členom 1 uvedejo enega ali več načrtov za ravnanje z odpadki, ki se revidirajo vsaj vsaka pet <u>štiri</u> leta. Ti načrti, posamično ali v kombinaciji, zajamejo celotno geografsko ozemlje zadevne države članice.

Utemeljitev

Pogostnost revidiranja načrtov za ravnanje z odpadki je treba uskladiti s pogostnostjo revidiranja programov za preprečevanje nastajanja odpadkov iz člena 29. Ocenjevanje načrtov za preprečevanje nastajanja odpadkov je predvideno v členu 31 in je povezano s poročanjem o zahtevah, določenih v členu 34, ki za poročanje določa triletno obdobje. S časovnim usklajevanjem revizije načrtov za ravnanje z odpadki in programov za preprečevanje nastajanja odpadkov ter s sektorskimi poročili se bo vzpostavila redna povezava med zadevnimi organi oblasti, kar jim bo v pomoč pri izpolnjevanju zahtev glede poročanja iz te direktive.

V zvezi s temi merili je pomembno omeniti, da je treba dodeliti ustrezna sredstva pristojnim organom oblasti.

Priporočilo 17**Člen 29, odstavek 1**

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. Države članice v skladu s členom 1 vzpostavijo programe za preprečevanje nastajanja odpadkov najpozneje do <i>[treh let po začetku veljavnosti te direktive]</i> . Takšni programi se bodisi vključijo v načrte za ravnanje z odpadki iz člena 26 ali pa delujejo kot ločeni programi. Pripravijo se na geografski ravni, za katero velja, da je najprimernejša za njihovo učinkovito uporabo.	1. Države članice v skladu s členom 1 vzpostavijo programe za preprečevanje nastajanja odpadkov najpozneje do <i>[treh let po začetku veljavnosti te direktive]</i> . <u>Programe je treba pregledati vsaj na vsaka štiri leta.</u> <u>Cilj teh programov in njihovih ukrepov bi moral biti stabilizacija ustvarjanja odpadkov do leta 2010 in potem precejšnje zmanjšanje ustvarjanja odpadkov do leta 2020.</u> Takšni programi se bodisi vključijo v načrte za ravnanje z odpadki iz člena 26 ali pa delujejo kot ločeni programi. Pripravijo se na geografski ravni, za katero velja, da je najprimernejša za njihovo učinkovito uporabo.

Utemeljitev

Pogostnost revidiranja načrtov za preprečevanje nastajanja odpadkov je treba uskladiti s pogostnostjo revidiranja programov za ravnanje z odpadki, kakor je navedeno v okviru utemeljevanja amandmaja 14. Ocenjevanje načrtov za preprečevanje nastajanja odpadkov je predvideno v členu 31 in je povezano s poročanjem o zahtevah, določenih v členu 34, ki za poročanje določa triletno obdobje. Časovno usklajevanje poročanja se predlaga zaradi razlogov, ki so navedeni pri utemeljevanju amandmaja 14. Cilj programov za preprečevanje nastajanja odpadkov se je dotikal enega najpomembnejših izzivov za politiko ravnanja z odpadki.

Cilj programov za preprečevanje nastajanja odpadkov se je dotikal enega najpomembnejših izzivov za politiko ravnanja z odpadki: zmanjšanje nastajanja odpadkov; revidirana okvirna direktiva pa bi morala postaviti mejnike, na osnovi katerih je mogoče oceniti napredek. Poleg tega je določanje jasnih ciljev glede zmanjševanja v skladu s cilji in prednostnimi nalogami iz šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti, povezanimi z odpadki.

Po členu 29 je treba programe za preprečevanje nastajanja odpadkov pripraviti na geografski ravni, ki je najbolj primerna za njihovo uporabo, zato pa je treba tej ravni dodeliti ustrezna sredstva.

Priporočilo 18

Člen 30, odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
2. Države članice določijo posebne kvalitativne in kvantitativne cilje ter kazalce za vse sprejete ukrepe ali kombinacijo ukrepov za nadzor in presojo napredka posameznih meril.	2. Države članice določijo posebne kvalitativne in kvantitativne cilje. Komisija v skladu s postopkom iz člena 36(2) določi okvirne cilje in kazalce <u>za vse sprejete ukrepe ali kombinacijo ukrepov za</u> , ki jih države članice uporabljajo za nadzor in presojo napredka posameznih meril.

Utemeljitev

Oblikovanje kvalitativnih in kvantitativnih ciljev na nacionalni ravni lahko odraža različna stanja v državah članicah. Spremljanje in ocenjevanje napredka po dogovorjeni metodologiji bo omogočilo nadaljnjo pripravo politik preprečevanja na ravni Skupnosti.

Priporočilo 19

Člen 34, odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
1. V presledkih treh let države članice obvestijo Komisijo o izvajanju te Direktive v obliki sektorskega poročila. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija, v skladu s postopkom, navedenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih pred iztekom triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema. Države članice v ta poročila vključijo podatke o njihovem napredku pri izvajanju programov za preprečevanje odpadkov. V okviru obveznosti poročanja se zberejo podatki o odpadkih iz gostinstva, kar omogoča vzpostavitev pravil za njihovo varno uporabo, predelavo, recikliranje in odstranjevanje.	1. V presledkih treh <u>štirih</u> let države članice obvestijo Komisijo o izvajanju te Direktive v obliki sektorskega poročila. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo pripravi Komisija, v skladu s postopkom, navedenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS. Poročilo se predloži Komisiji v devetih mesecih pred iztekom triletnega obdobja, ki ga poročilo zajema. Države članice v ta poročila vključijo podatke o njihovem napredku pri izvajanju programov za preprečevanje odpadkov. V okviru obveznosti poročanja se zberejo podatki o odpadkih iz gostinstva, kar omogoča vzpostavitev pravil za njihovo varno uporabo, predelavo, recikliranje in odstranjevanje.

Utemeljitev

Pogostnost priprave sektorskih poročil bi se morala uskladiti z zahtevami, ki veljajo za programe za preprečevanje nastajanja odpadkov in načrte ravnanja z odpadki, zaradi razlogov, ki so navedeni v amandmajih 14 in 15.

Priporočilo 20

Člen 35

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
Komisija v skladu s postopki iz člena 36(2) sprejme spremembe, potrebne za prilagoditev prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku.	Komisija v skladu s <u>postopkom, navedenim v členu 36(2), političnim postopkom, v katerem sodelujejo zadevni akterji, in po opravljeni presoji vpliva predlaganih ukrepov, sprejme spremembe, ki so potrebne za prilagoditev prilog znanstvenemu in tehničnemu napredku.</u>

Utemeljitev

Priloge k tej direktivi pomembno vplivajo na področje uporabe zakonodaje o odpadkih v prihodnosti. V skladu z amandmajema 5 in 6 se priporoča, da se Priloga I in Priloga II, v katerih so navedeni prihodnji postopki obdelave, preneseta v priloge ločene uredbe. Vendar je treba priznati, da je za prilagajanje prilog iz te direktive znanstvenemu in tehničnemu napredku potrebna politična in ne samo tehnična razprava. V tem postopku političnega odločanja je treba sodelovati z zadevnimi akterji ter se je treba pred sprejetjem predloga izvedbenih ukrepov vsaj posvetovati z lokalnimi in regionalnimi organi oblasti na področju odpadkov glede na njihove odgovornosti in pristojnosti. Kakor je navedeno v amandmaju 5, je treba zadevnim akterjem ponuditi tudi priložnost za premislek o presoji vpliva, ki jo mora opraviti Komisija pred sprejetjem predloga za take spremembe zakonodaje.

Priporočilo 21

Priloga I

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
PRILOGA I POSTOPKI ODSTRANJEVANJA	PRILOGA I POSTOPKI ODSTRANJEVANJA
D 1 Odlaganje odpadkov v zemljo ali na njo (npr. odlagališče itd.);	D 1 Odlaganje odpadkov v zemljo ali na njo (npr. odlagališče itd.);
D 2 obdelava v zemlji (npr. biorazgradnja tekočin ali ostanki gošče v zemlji itd.);	D 2 obdelava v zemlji (npr. biorazgradnja tekočin ali ostanki gošče v zemlji itd.);
D 3 globinsko injiciranje (npr. injiciranje odpadkov s črpalkami v vrtnice, solne jaské ali naravno dana odlagališča itd.);	D 3 globinsko injiciranje (npr. injiciranje odpadkov s črpalkami v vrtnice, solne jaské ali naravno dana odlagališča itd.);
D 4 površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali gošče v jame, ribnike ali lagune itd.);	D 4 površinska zajezitev (npr. vlivanje tekočih odpadkov ali gošče v jame, ribnike ali lagune itd.);
D 5 posebej prirejeno odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, ipd.);	D 5 posebej prirejeno odlagališče (npr. odlaganje v posamezne obložene celice s pokrovom, ločene med seboj in od okolja, ipd.);
D 6 izpuščanje trdih odpadkov v vode, razen v morja/oceane;	D 6 izpuščanje trdih odpadkov v vode, razen v morja/oceane;
D 7 izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno;	D 7 izpuščanje v morja/oceane, vključno z odlaganjem na morsko dno;
D 8 biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo z enim od postopkov iz te priloge, naštetih pod D1 do D12;	D 8 biološka obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo z enim od postopkov iz te priloge, naštetih pod D1 do D12;
D 9 fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo z enim od postopkov iz te priloge, naštetih pod D1 do D12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.);	D 9 fizikalno-kemična obdelava, ki ni določena drugje v tej prilogi, pri kateri nastanejo končne spojine ali mešanice, ki se odstranjujejo z enim od postopkov iz te priloge, naštetih pod D1 do D12 (npr. izparevanje, sušenje, kalcinacija itd.);
D 10 sežiganje na kopnem;	D 10 sežiganje na kopnem;
D 11 sežiganje na morju;	D 11 sežiganje na morju;
D 12 trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnike itd.);	D 12 trajno skladiščenje (npr. nameščanje posod v rudnike itd.);
D 13 spajanje ali mešanje pred izvajanjem enega od postopkov iz te priloge, naštetih pod D 1 do D 12;	D 13 spajanje ali mešanje pred izvajanjem enega od postopkov iz te priloge, naštetih pod D 1 do D 12;
D 14 ponovno pakiranje pred izvajanjem enega od postopkov iz te priloge naštetih pod D 1 do D 13;	D 14 ponovno pakiranje pred izvajanjem enega od postopkov iz te priloge naštetih pod D 1 do D 13;
D 15 skladiščenje do začetka enega od postopkov iz te priloge, naštetih pod D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja pred zbiranjem, na kraju nastanka odpadkov).	D 15 skladiščenje do začetka enega od postopkov iz te priloge, naštetih pod D 1 do D 14 (razen začasnega skladiščenja pred zbiranjem, na kraju nastanka odpadkov).

Utemeljitev

Prilogo I k Direktivi o odpadkih je treba prenesti v Prilogo I k Uredbi št. XXXX in jo v skladu z utemeljitvijo amandmaja 5 črtati v tem amandmaju.

Priporočilo 22

Priloga II

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
PRILOGA II POSTOPKI PREDELAVE R1 Uporaba predvsem kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije. To vključuje sežigalne naprave za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od: — 0,60 za obrate, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009, — 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008, ki se določi z uporabo naslednje enačbe: Energetska učinkovitost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, v kateri: E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto). E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem letno, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare (GJ/leto). E_w pomeni letno energijo iz obdelave odpadkov, izračunano z uporabo nižje neto kalorične vrednosti odpadkov (GJ/leto). E_i pomeni letni uvoz energije, razen E_w in E_f (GJ/leto). 0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi usedlin iz pepela in sevanja. R 2 ponovna uporaba odpadnih topil/regeneracija; R 3 recikliranje/ponovna uporaba odpadnih organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi postopki biološkega preoblikovanja); R 4 recikliranje/ponovna uporaba odpadnih kovin in njihovih spojin; R 5 recikliranje/ponovna uporaba drugih odpadnih anorganskih materialov; R 6 regeneracija kislin ali baz; R 7 predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja; R 8 predelava sestavin iz katalizatorjev; R 9 ponovno rafiniranje olja ali druge ponovne uporabe olja; R 10 obdelava v zemlji za dosego kmetijskih in ekoloških izboljšav;	PRILOGA II POSTOPKI PREDELAVE R1 Uporaba predvsem kot gorivo ali druga sredstva za pridobivanje energije. To vključuje sežigalne naprave za predelavo trdnih komunalnih odpadkov samo kadar je njihova energetska učinkovitost enaka ali večja od: — 0,60 za obrate, ki delujejo in imajo dovoljenje v skladu z veljavno zakonodajo Skupnosti pred 1. januarjem 2009, — 0,65 za obrate z dovoljenjem po 31. decembru 2008, ki se določi z uporabo naslednje enačbe: Energetska učinkovitost = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, v kateri: E_p pomeni letno proizvodnjo toplotne ali električne energije. Izračuna se z električno energijo, pomnoženo z 2,6, in toplotno energijo, proizvedeno za komercialno uporabo, pomnoženo z 1,1 (GJ/leto). E_f pomeni energijo, dovedeno v sistem letno, iz goriv, ki prispevajo k proizvodnji pare (GJ/leto). E_w pomeni letno energijo iz obdelave odpadkov, izračunano z uporabo nižje neto kalorične vrednosti odpadkov (GJ/leto). E_i pomeni letni uvoz energije, razen E_w in E_f (GJ/leto). 0,97 je faktor, ki predstavlja energetske izgube zaradi usedlin iz pepela in sevanja. R 2 ponovna uporaba odpadnih topil/regeneracija; R 3 recikliranje/ponovna uporaba odpadnih organskih snovi, ki se ne uporabljajo kot topila (vključno s kompostiranjem in drugimi postopki biološkega preoblikovanja); R 4 recikliranje/ponovna uporaba odpadnih kovin in njihovih spojin; R 5 recikliranje/ponovna uporaba drugih odpadnih anorganskih materialov; R 6 regeneracija kislin ali baz; R 7 predelava sestavin, ki se uporabljajo za zmanjšanje onesnaževanja; R 8 predelava sestavin iz katalizatorjev; R 9 ponovno rafiniranje olja ali druge ponovne uporabe olja; R 10 obdelava v zemlji za dosego kmetijskih in ekoloških izboljšav;

Besedilo, ki ga predlaga Komisija	Predlog spremembe Odbora regij
R 11 uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli postopkom, naštetim pod R1 do R10;	R 11 uporaba odpadkov, pridobljenih s katerim koli postopkom, naštetim pod R1 do R10;
R 12 izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli postopkom, naštetim pod R1–R11;	R 12 izmenjava odpadkov za predelavo s katerim koli postopkom, naštetim pod R1–R11;
R 13 skladiščenje odpadkov za predelavo po enem od postopkov iz te priloge, naštetih pod R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja pred zbiranjem, na kraju nastanka odpadkov).	R 13 skladiščenje odpadkov za predelavo po enem od postopkov iz te priloge, naštetih pod R 1 do R 12 (razen začasnega skladiščenja pred zbiranjem, na kraju nastanka odpadkov).

Utemeljitev

Prilogo II k Direktivi o odpadkih je treba prenesti v ločeno uredbo, kakor je navedeno v utemeljitvi amandmaja 5, in jo črtati v skladu s prejšnjimi amandmaji.

V Bruslju, 14. junija 2006

Predsednik
Odbora regij
Michel DELEBARRE

Mnenje Odbora regij o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju čistih vozil za cestni prevoz

(2006/C 229/02)

ODBOR REGIJ JE

ob upoštevanju predloga Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju čistih vozil za cestni prevoz (COM(2005) 634 konč.) — 2005/0283 (COD));

ob upoštevanju sklepa Evropske komisije z dne 21. decembra 2005, da v skladu s členoma 175 in 265(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti Odbor zaprosi za mnenje o tem predlogu;

ob upoštevanju sklepa svojega predsednika z dne 24. januarja 2006, da komisijo za trajnostni razvoj zadalži za pripravo mnenja o tej temi;

ob upoštevanju svojega mnenja o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o razvoju tematske strategije za mestno okolje (COM(2004) 60 konč.) — CdR 93/2004 fin (⁽¹⁾);

ob upoštevanju svojega mnenja o beli knjigi o evropski prometni politiki za leto 2010: čas za odločitev (COM(2001) 370 konč. — CdR 54/2001 fin) (⁽²⁾);

ob upoštevanju svojega mnenja o sporočilu Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o pregledu 2005 strategije trajnostnega razvoja EU: začetne ocene in prihodnje usmeritve (COM(2005) 37 konč. — CdR 66/2005 fin);

(⁽¹⁾) UL C 43, 18. 2. 2005, str. 35.

(⁽²⁾) UL C 192, 12. 8. 2002, str. 8.